

ชื่อเรื่อง ผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ร่วมกับการปรับสินไหมลดพฤติกรรมก่อน
ของเด็กออทิสติก อายุ 6 ปี ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
หน่วยบริการบ้านแพรก

ผู้วิจัย นางสาวกรรณก หวังไพรเจริญ

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เสริมแรงในการปรับพฤติกรรมก่อน
ของนักเรียนออทิสติก อายุ 6 ปี ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หน่วย
บริการบ้านแพรก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนออทิสติก อายุ 6 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น
เรียนเตรียมความพร้อม ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หน่วยบริการบ้าน
แพรก มีพฤติกรรมก่อนเพื่อนในชั้นเรียนในเวลาทำกิจกรรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบบ
สังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนเพื่อน ดำเนินการทดลอง จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ครั้งละ
15 นาที ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ระยะที่ 1 (A1) เด็กออทิสติก ค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมก่อนเพื่อนในห้องเรียนใน

ระยะที่ 1 (A1) คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 30.13

ระยะที่ 2 (B1) เป็นระยะที่ใช้หลักการปรับพฤติกรรมโดยการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
กร ร่วมกับการปรับสินไหม ในการลดก่อนเพื่อนมีพฤติกรรมก่อนเพื่อนในห้องเรียนลดลงกว่าในระยะที่ 1
(A1) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 19.73

ระยะที่ 3 (A2) เป็นระยะที่กลับไปใช้กระบวนการอย่างระยะที่ 1 (A1) คือ หยุดการ
ใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ร่วมกับการปรับสินไหม พบว่า พฤติกรรมก่อนเพื่อนในห้องเรียนกลับ
คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 26.13

ระยะที่ 4 (B2) เป็นระยะที่กลับมาใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ร่วมกับการปรับ
สินไหมเหมือนระยะที่ 2 (B1) อีกครั้ง พบว่า พฤติกรรมลูกออกจากที่ในห้องเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ
18.93

สรุปได้ว่าเด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมก่อนเพื่อนในห้องเรียน หลังการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
กร ร่วมกับการปรับสินไหม พบว่ามีพฤติกรรมก่อนเพื่อนลดลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

